

Mūzeja gariņš stāsta

14. VIŅI NĀK NO VISĀM PASAULES MALĀM!

Viņi – tie ir Mūzeja apmeklētāji. Ieejas gaitenī viņi var saspraust krāsainas adatiņas pasaules kartē, lai atzīmētu vietas no kuŗām nākuši. Ir no visiem kontinentiem. Visvairāk jau no Eiropas – tur adatiņu tik biezs, ka pietrūkst vietas. Arī ASV, Kanādā un Austrālijā netrūkst. Daudzas no tām sasprauduši trimdas latvieši. Pat Japānā un Krievijā adatiņas. Antarktīdā – nav.

Arī Mūzeja viesu grāmatā var atrast visu šo dažādību. Pēc apmeklējuma daudzi apmeklētāji ieraksta savus iespaidus par muzeju. Nezinu, kuŗa viesu grāmata ir tagadējā, bet zinu, ka to nav maz. Kādreiz būs kādam pētniekam interesanti papētīt un skaidrot, ko tas viss nozīmē, gan slavējošais, gan kritiskais. Man jau vislabāk patīk, ka manu Mūzeju slavē.

Tā no Trani Itālijā angļiski: "*Fantastic exposition!! We'll never forget this*" – "Fantastiska ekspozīcija!! Mēs to nekad neaizmirsīsim!" Un piezīmēta sirsniņa – arī man pie sirds! No Avestas Zviedrijā tulkojumā: "Paldies, ka man bija iespēja dalīties jūsu traģiskajā vēsturē." Tieši tā – "*tragiska historia*." To piemin daudzi; daudzi arī vēl labu. Turpat blakus vāciski: "*Danke für dieses gute und interessante Museum...*" – "Paldies par šo labo un interesanto mūzeju. Lai dzīvo Latvija! Lai dzīvo brīva un mieru mīloša Eiropa!" Lai!

Citi izsakās plašāk un personiskāk. Tā vesela ģimene, Klaudija, Ralfs un Līsa no Vācijas, raksta angļiski: "Mācīt Latvijas vēsturi. Paldies par šo pagātnes demonstrāciju." Seko jaukā piezīme: "Līsa piedzima demokrātiskā Vācijā 1992. gada 18. novembrī. Es neko nezināju par to, kas toreiz notika te Latvijā un Rīgā. Līsa tagad studē Rīgā, un mēs esam pateicīgi uzzināt par Latvijas vēsturi un brīvību." Te nu ir jaunā Eiropa tīri personiski. Par to, kas te notika, nezina daudzi, bet viņiem Mūzejā atveŗas acis, kā liecina ieraksti daudzajās valodās.

Bet tad viens ļoti īss un ieraksts no spāniski rakstoša cilvēka, kam skaidrs, ka te nenotika tas, kas notika: "*Es todo mentira! Viva el comunismo!*" – "Viss samelots! Lai dzīvo komūnisms!" Apzīmogots ar piecstūru zvaigzni, sirpi un āmuru. Kā ar cirvi. Vot! Ļeņina spoks viesu grāmatā. Atgādina vecāku krievu pensionāru grupu pirms daudziem gadiem vecajā Mūzeja ēkā, kuŗi skatījās lielām acīm un atkārtoja cits caur citu, ka īstā okupācija esot te un tagad.

Ir arī ieraksti krievu valodā. "Milzīgs paldies par izstādi! Gribētos, lai būtu vairāk pozitīvā." Žēl nu gan, ka toreiz nebija vis. Tad ieraksts no Maskavas, kas atgādina Krievijas vēstnieka Viktora Kalužņija vizīti 2005. gadā. Viņš toreiz teica, ka esot jau labi, bet ka krievi Krievijā taču arī esot cietuši, un mēs tos nerādot. Tagad: "Bet vai paši Krievijas iedzīvotāji līdz 1991. gadam necieta? Un vai tagad Eiropas Savienībā ir labi?" Tai pašā laikā Krievijā šo atmiņu rūpīgi dzēš. Un, paldies, Eiropā ir labi! Tāpēc priecājos lasīt šo ierakstu: "Uzzinātais mūs spēcīgi iespaidoja. Pateicība par plašo grāmatu izvēli. Mīliet cits citu." Jana (latviete), Pāvels (krievs). Ticība, cerība, mīlestība! Kaut nu tā toreiz būtu bijis! Kaut būtu tagad!

Par Latvijas Okupācijas mūzeja darba laikiem var uzzināt Mūzeja mājas lapā:
<http://okupacijasmuzejs.lv/lv/>. Turpat var arī uzzināt par Mūzeja ekspozīciju Čekas galvenajā mītnē “Stūra mājā” un iespēju gida pavadībā apmeklēt cietumu, ko tur Čeka iekārtoja 1940. gadā. Gan pagaidu ekspozīcija Raiņa bulvārī 7, gan “Stūra mājas” ekspozīcija un cietums Brīvības ielas 61 atvērti 7 dienas nedēļā.

Latvijas Okupācijas mūzeja 25 gadu svinības notiks 27. jūnijā.

Ar ziedojumu nodrošināts publicitātes projekts